

Dóra története:

Kedves Tünde!

Bár nem biztos, hogy emlékszel rám, mert csak néhányszor találkoztunk, de szeretném megosztani veled a tapasztalataimat, ill. az örömhíremet, hiszen nagy hálával tartozom Neked!

Bevallom azt is, mikor először Hozzád kerültem, annyira sokkoltál az egész módszerrel, hogy 2 napot végigbögtem. Persze, tudom, nem ez a megoldás, csak amikor az ember már az x.-edik módszerrel próbál meggyógyulni, és őszintén, nem kertelve megkapja az arcába a tényeket, az elég sokkoló tud lenni. Nem voltál kíméletes az tény, nem is volt elsőre szimpatikus, ahogy tálaltad (remélem, nem bántalak meg ezzel, mert semmiféle bántó szándékom nincs, egyszerűen ilyen élmény volt nekem elsőre, persze, nem pszichológushoz fordultam, és lehet, hogy pont amiatt sikerült megcsinálnom, mert olyan kíméletlen voltál :) ). A lényeg, hogy először elkezdtem a tornát, egy ideig jártam Hozzád, utána már egyedül csináltam otthon. Éreztem, hogy jó. Ahogy ajánlottad, azonnal letettem a fogamzásgátlót (az orvos javaslata ellenére), éreztem, hogy nincs rá szükségem. A diétát kezdetben csak úgy alkalmaztam, hogy nem ettem a tiltott ételeket, csak, amiket szabadott, de persze tudom, hogy így nem vittem be a megfelelő tápanyagokat sajnos. (Igen, erről leveleztünk: Tünde!) A helyzet a kontrollon egyelőre 6-8 hónap alatt nem változott, de nem is nőtt az endometriózis. Majd tavaly megcsináltam szigorúan a 2 hónapos kőkemény diétát a tornával! Utána júniusban elterveztük a Párommal, hogy megpróbálkoznánk a Babával. Persze nem sikerült.. de akkoriban nem tornáztam. Majd ősszel, télen újra nekiláttam a tornának. Csináltam heti 3-szor (4-szer). Januártól pedig ismét elkezdtem a torna mellett betartani a makrobiotikus étkezést, bár bevallom még nem az előírt étrendet. Márciusban elköltöztünk, és elhatároztam, hogy költözés után jöhet ismét a kőkemény diéta, utána pedig nyáron elmegyünk a Kááli Intézetbe (januárra amúgy volt egy időpontom, amit a Párom titokban foglalt nekem, de lemondtam, mondván, még egy fél évet adok magunknak, hiszen mindvégig hittem, hogy ez a módszer segíteni fog). Viszont a költözés hetében elmaradt a "várva várt" menstruáció. Nem hittem el (még a mai napig felfoghatatlan picit)!! De ott dobog egy kicsi szív a szívem alatt. Hétfőn túl voltunk a 12 hetes genetikai UH-on, és egyelőre szerencsére minden rendben van. Hihetetlen boldog vagyok. Akkora visszaigazolás ez számomra, akkora erőt adott, és hitet, hogy jó úton járok, és jó az, amiben én hiszek, és igenis van megoldás (ami nem műtét, orvos, gyógyszer, mérge). Nagyon köszönöm, hogy segítettél, és segítesz. Hirdetem a neved mindenhol, ahol csak kapcsolatba kerülök a betegséggel. Jó lenne, ha többen tudnának Rólad. Örökké hálás leszek!